

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoR/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114212581
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:5114212581.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu F. XXk, nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, XXXN. právne zastúpeného JUDr. Branislav Samec, advokát, so sídlom Národná 15, 010 01 Žilina, proti žalovanému V O L U M E N , spol. s r.o., so sídlom Lieskovská cesta 587/13, 018 41 Dubnica nad Váhom, IČO: 00 651 966, právne zastúpenému Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907, o zrušenie rozhodcovského rozsudku rozhodcovského súdu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 63Cr/4/2018-156 zo dňa 15. augusta 2019, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 63Cr/4/2018-156 zo dňa 15. augusta 2019 p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 63Cr/4/2018-156 zo dňa 15. augusta 2019 žalobu zamietol, žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 % a svedkovi L. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. S. XXXX/X, XXX XX H. priznal svedočné vo výške 100 % voči žalobcovi.
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 10.04.2014 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku Rozhodcovského súdu Arbitráž, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, Martin č.k. R 2/2014 zo dňa 24.03.2014 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“) podľa § 40 ods. 1 písm. c), g), h) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“). Žalobu odôvodnil tým, že v priebehu celého rozhodcovského konania namietal platnosť rozhodcovskej zmluvy, v rozhodcovskom konaní bola porušená zásada rovnosti účastníkov konania a v dôsledku protiprávneho postupu rozhodcovského súdu existujú skutočnosti, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a neboli súdom vykonané v pôvodnom konaní, ktoré môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie zistil, že žalobca podal žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote podľa § 41 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014.
3. Konštatoval, že žalobca v žalobe namietal platnosť rozhodcovskej zmluvy, ktorú podpísal, a to z dôvodu manipulácie s obsahom predmetnej zmluvy, ktorá obsahovala už aj rozhodcovskú doložku a dohodu žalobcu, ako fyzickej osoby o pristúpení k dlhu dlžníka SK Lystra - mont, s.r.o. č. 7822013. Žalobca tiež namietal svoj prejav vôle uzavrieť predmetnú dohodu o pristúpení k záväzku a zároveň uzavrieť rozhodcovskú doložku, ako aj to, že na uvedenej listine sa nenachádza ďalší jeho podpis ako fyzickej osoby. Z obsahu výpovede svedka L. A. mal súd prvej inštancie preukázané, že žalobca

pred podpisom uvedenej listiny bol oboznámený s jej obsahom, vrátane článkov o pristúpení k záväzku konateľom dlžníka, ako fyzickej osoby a zároveň i s rozhodcovskou doložkou v prípade vzniku sporu medzi dlžníkom a veriteľom a ktorú listinu dobrovoľne ako konateľ dlžníka, ako aj pristupujúci dlžník podpísal. Rovnako potvrdil, že obsah úkonu dohody o uznaní dlhu vrátane článkov o rozhodcovskej doložke a pristúpení k dlhu zo strany žalobcu boli na jednom liste obojstranne vytlačene, ktorý originál bol súdu prvej inštancie aj predložený a zároveň bol predložený k nahliadnutiu aj žalobcovi. Aj napriek predloženému originálu žalobca požadoval znalecké dokazovanie ohľadne možnej manipulácie s predmetnou listinou, ktorý návrh na vykonanie súd prvej inštancie zamietol. Rovnako ako rozhodcovský súd, súd prvej inštancie sa stotožnil s pravosťou predmetnej listiny a aj obsah úkonov obsiahnutých v tejto listine považoval za platne uzavretý, pričom považoval za irelevantné, či pristúpenie k dlhu a rozhodcovskej doložke je alebo nie je uvedené v názve predmetnej listiny, pretože súd vždy vychádza z obsahu. Súd prvej inštancie rovnako ako rozhodcovský súd vyhodnotil dohodu o uznaní dlhu, úkon pristúpenie k záväzku, ako aj dohodu o rozhodcovskej doložke za platné právne úkony, keďže sa plne stotožnil s odôvodnením rozhodcovského súdu k týmto skutočnostiam uvedeným v rozhodcovskom rozsudku v bodoch 54., 55., 56., 57., 58., 59., 60., 61. a 62. Súd prvej inštancie navyše uviedol, že aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Obdo V 87/2007 zo dňa 17.12.2009 vyplýva, že zmluva ktorej obsahom je aj ručiteľský záväzok a obsahuje iba jeden podpis za situácie, že záväzok obchodnej spoločnosti zabezpečuje ručením jej spoločník, ktorý je zároveň konateľom spoločnosti, nespôsobuje bez ďalšieho jej neplatnosť. Súd prvej inštancie preto nemal preukázané splnenie predpokladov pre podanie predmetnej žaloby podľa § 40 ods. 1 písm. c) zákona o rozhodcovskom konaní. Dospel k záveru, že obsah jednotlivých úkonov obsiahnutých v Dohode o uznaní dlhu č. XXXXXXX naplnil všetky podstatné náležitosti pre jednotlivé právne úkony a v zmysle judikatúry súdov postačoval na tejto listine len jeden podpis žalobcu ako štatutárneho zástupcu dlžníka a tiež ako osoby, ktorá pristúpila k dlhu. Nedostatok prejavenej vôle pristupujúceho dlžníka súd prvej inštancie nemal preukázaný vzhľadom na tvrdenia žalovaného a svedka p. A. tvrdenia žalobcu považoval za účelové, ktorými si chcel privodiť len priaznivejšie rozhodnutie voči nemu, ako fyzickej osobe. Záväzok dlžníka za ktorého žalobca tiež konal, podľa rozsudku pritom nepoprel, nepoprel ani právomoc rozhodcovského súdu.

4. Pokiaľ žalobca namietal porušenie zásady rovnosti účastníkov pred rozhodcovským súdom pre odmietnutie jeho návrhu na vykonanie dokazovania vo vzťahu k protiprávnej manipulácii s listinou, prípadne k vykonaniu ústneho pojednávania vo veci samej, súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že touto otázkou sa rozhodcovský súd riadne vysporiadal v bode 61., 62 rozhodcovského rozsudku. Žalobca aj napriek vykonanému dokazovaniu predložením originálu listiny požadoval od rozhodcovského súdu, aby vykonal dokazovanie znaleckým dokazovaním. Tento návrh dôkazu aj súd prvej inštancie vyhodnotil ako nevhodný a neodôvodnený, keďže pochybnosti žalobcu ohľadne skutočnosti, že by došlo k fyzickej manipulácii ohľadne listiny mal aj súd prvej inštancie po predložení jej originálu za vyvrátené. Poukázal na to, že rozhodcovský súd sám uváži, či navrhnuté dôkazy účastníkmi strán vykoná. Z obsahu pripojeného rozhodcovského rozsudku súd prvej inštancie nemal preukázané, že by rozhodcovský súd porušil zásadu rovnosti, pričom iné dôvody žalobca k tomuto bodu v žalobe ani neuvádzal. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade nebol preukázaný ani protiprávny postup rozhodcovského súdu, na základe ktorého by mali existovať skutočnosti, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a ktoré súdom vykonané v pôvodnom konaní neboli a mohli by privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Iné žalobca nenavrhol. Súd prvej inštancie vzhľadom na nepreukázanie dôvodov na zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobcom v tomto konaní žalobu zamietol.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100 %.

6. Z dôvodu neúspechu žalobcu v konaní súd prvej inštancie nárok na svedočné priznal svedkovi L. A. vo výške 100 % voči žalobcovi.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich

skutočností. Namietal, že rozhodnutiu súdu prvej inštancie nepredchádzala činnosť súdu zameraná na spoľahlivé zistenie skutkového stavu dokazovanie zodpovedajúce garanciam spravodlivého súdneho konania, najmä garanciam obsiahnutým v princípe rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci neakceptoval jediný možný návrh na vykonanie dokazovania zo strany žalovaného, ktorého zaťažovalo dôkazné bremeno ohľadne preukazovania pravosti skutkových tvrdení o manipulácií s dohodou, čím mu takéto preukázanie prakticky znemožnil. Súd prvej inštancie pochybil, keď zamietol návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia a ktorého vykonanie je prípustné, pretože akýmto postupom jednak sťažuje dôkaznú pozíciu strany sporu a neodôvodnene sa vzdáva od želanej a nožnej miery zistenia skutkového stavu. Už v rozhodcovskom konaní pred rozhodcovským súdom namietal autenticitu Dohody o uznaní dlhu č. XXXXXXXX zo dňa 29.11.2013 a uviedol, že túto dohodu s takým obsahom nikdy nepodpísal. Namietal existenciu rozhodcovskej doložky a dohody o pristúpení k záväzku, v zmysle ktorej ako fyzická osoba mal pristúpiť k záväzku spoločnosti SK Lystra - mont, s.r.o. Dohoda o uznaní dlhu v žiadnom prípade však neobsahovala jeho prejav vôle ako fyzickej osoby pristúpiť k dlhu žalovaného 1/ v rozhodcovskom konaní a neobsahovala ani rozhodcovskú doložku. Rozhodcovský súd navrhovaný dôkaz vykonanie znaleckého dokazovania na zistenie autenticity dohody odmietol vykonať. Obdobne aj súd prvej inštancie odmietol vykonať tento dôkaz, ktorým by sa preukázalo, či nebola úvodná strana dohody upravovaná - dotlačená na druhú stranu listu papiera, resp. či ustanovenie o rozhodcovskej doložke a pristúpení k dlhu nachádzajúce sa v závere úvodnej strany dohody nebolo doplnené až po jej podpise. Nevykonaním tohto dôkazu súd prvej inštancie sťažil jeho dôkaznú pozíciu, čo je v rozpore so zásadou spravodlivosti. Tvrdil, že jeho prípad nie je jediným, pri ktorom je spochybňované, či bola dohoda v znení predloženom žalovaným podpísaná a poukázal na exekučné konanie vedené Okresným súdom Banská Bystrica pod sp.zn. 2Er/102/2018. Mal za to, že súd nedisponuje odbornými znalosťami a vedomosťami potrebnými k posúdeniu pravosti predloženej listiny a k presvedčeniu o jej pravosti nemôže dospieť len jednoduchým oboznámením sa s jej písomným vyhotovením, ktoré predložil žalobca. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil a ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení uviedol, že má za to, že v predmetnej veci nie je daný žiadny z odvolacích dôvodov. Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol vecne správne s náležitým odôvodnením, vychádzajúc z dôkazov podstatných na rozhodnutie vo veci samej. Súd prvej inštancie riadne a jednoznačne odôvodnil svoje rozhodnutie aj vo vzťahu k žalobcom namietanému nevykonanému dôkazu - znaleckého posudku autenticity dohody o uznaní dlhu. Poukázal na skutočnosť, že už v rámci rozhodcovského konania sa rozhodca venoval autenticite dohody a dôvodom prečo nenariadil vykonanie znaleckého dokazovania, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil vyčerpávajúco v bodoch 58. až 62. rozhodcovského rozsudku. Stotožnil sa s právnym názorom rozhodcovského súdu, ako aj súdu prvej inštancie, pričom oba sudy správne vyhodnotili návrh žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania ako nedôvodný. Sám žalobca sa v konaní nevedel s určitosťou vyjadriť, či obsah dohody bol na jednej listine, resp. na dvoch listinách. Poukázal na skutočnosť, že nejde o porušenie práva na spravodlivý proces a nie je ani naplnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, pokiaľ je skutkový stav dostatočne zistený z predložených listinných dôkazov a nič nenasvedčuje tomu, že vykonanie stranou navrhnutého dôkazu by mohlo priniesť do veci nové skutkové zistenia. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil a priznal mu právo na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (ust. § 385 ods. 1 CSP) a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

10. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa v predmetnej veci proti žalovanému domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodov vymedzených v § 40 ods. 1 písm. c) g) a h) zákona o rozhodcovskom konaní. Žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku odôvodnil tým, že už počas celého rozhodcovského konania namietal platnosť rozhodcovskej zmluvy, že v rozhodcovskom konaní bola porušená zásada rovnosti účastníkov konania tým, že rozhodcovský súd odmietol jeho návrh na vykonanie dokazovania vo vzťahu k protiprávnej manipulácii s listinou a vykonanie ústneho pojednávania

vo veci a že v dôsledku protiprávneho postupu rozhodcovského súdu existujú skutočnosti, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní a neboli súdom vykonané v pôvodnom konaní, ktoré by mohli pre neho priviesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Tvrdil, že nikdy nepodpísal Dohodu o uznaní dlhu č. XXXXXXXX s obsahom, ktorý bol predložený rozhodcovskému súdu a táto dohoda v žiadnom prípade neobsahovala jeho prejav vôle ako fyzickej osoby pristúpiť k dlhu žalovaného 1/ a neobsahovala ani rozhodcovskú doložku. Z pripojeného rozhodcovského spisu Rozhodcovského súdu Arbitráž, s.r.o., so sídlom Jilemnického 30, Martin (ďalej len „rozhodcovský súd“) sp.zn. R 2/2014 vyplýva, že vo vyjadrení k rozhodcovskej žalobe namietal, že nikdy nepodpísal Dohodu o uznaní dlhu č. XXXXXXXX s obsahom, ktorý bol predložený rozhodcovskému súdu a že uvedená dohoda neobsahovala jeho prejav vôle ako fyzickej osoby pristúpiť k dlhu žalovaného 1/ a neobsahovala ani rozhodcovskú doložku. Ďalej z rozhodcovského spisu vyplýva, že rozhodcovský súd vykonal dokazovanie predložením originálu, resp. úradne overenej kópie tejto dohody, ktorú následne po jej predložení zaslal na vyjadrenie aj žalobcovi (žalovanému 2/ v rozhodcovskom konaní). Žalobca vo vyjadrení k predloženiu dohody o uznaní dlhu navrhol vykonať znalecké dokazovanie. Z bodov 58. až 62. odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že rozhodcovský súd sa s otázkou autenticity dohody o uznaní záväzku dostatočným spôsobom vysporiadal, t.j. zaoberal sa dôvodnosťou vykonania znaleckého dokazovania za účelom preukázania tvrdenia žalobcu (žalovaného 2/ v rozhodcovskom konaní) o manipulovaní s uvedenou dohodou.

11. Podľa § 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak

- a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3),
- b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní,
- c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy,
- d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal,
- e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené,
- f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť,
- g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17),
- h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo
- i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený,
- j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

12. Podľa čl. 15 ods. 1 a 2 CSP dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

13. Podľa §185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

14. Podľa § 191 ods. 1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

15. Podľa vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy. Výber dôkazov, ktoré sa budú v rámci dokazovania vykonávať, je výlučne na súde. Súd musí však dbať na to, aby nevyklúčil taký dôkaz, ktorý má potenciál preukázať rozhodný skutkový poznatok tvrdý účastníkom, ak tento skutkový poznatok nebude preukazovať iným dôkazom. Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, ktorá vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky). Táto zásada znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp zn. 30 Cdo 1150/2009, podľa ktorého hodnotením dôkazov sa rozumie myšlienková činnosť súdu, ktorou je vykonávaným dôkazom prisudzovaná hodnota záväznosti

(dôležitosti) pre rozhodnutie, hodnota zákonnosti, hodnota pravdivosti, prípadne vierohodnosti. Pri hodnotení dôkazov z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti) súd určuje, aký význam majú jednotlivé dôkazy pre jeho rozhodnutie a či o ne môže oprieť svoje skutkové zistenia, teda či súdu sú použiteľné pre zistenie skutkového stavu a v akom rozsahu, prípadne v akom smere.

16. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v predmetnej veci vykonal dokazovanie predložením originálu Dohody o uznaní dlhu č. XXXXXXXX zo dňa 29.11.2013, ktorej súčasťou je úkon pristúpenia k záväzku a dohoda o rozhodcovskej doložke. Po predložení tohto originálu mal súd prvej inštancie rovnako, ako rozhodcovský súd vyvrátené, že by došlo k manipulácii s uvedenou listinou. Preto žalobcom navrhovaný dôkaz vykonaním znaleckého dokazovania na preukázanie jej autenticity nie je takým dôkazom, ktorý by mal potenciál preukázať tvrdenú manipuláciu s touto listinou. Odvolací súd sa preto stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že vykonanie znaleckého dokazovania za účelom zistenia autenticity listiny by bolo v predmetnej veci nevhodné a nedôvodné rovnako, ako to vyhodnotil aj rozhodcovský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že nevykonanie tohto dôkazu navrhnutého žalobcom nie je postupom, ktorým by súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe správne zisteného skutkového stavu predmetnú vec správne právne posúdil, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný mal v odvolacom konaní úspech plnom rozsahu. Odvolací súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

19. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s § 262 ods. 2 v nadväznosti na § 251 CSP súd prvej inštancie.

20. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).